

**Wyrok Sądu Ostatniej Instancji w sprawie ks. Sierakowskiego o prezente.**

**Or.** Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. WM 183, s. 197–200.

**Edycja krytyczna:** Mateusz Mataniak.

16 V 1820

[s. 197]

13

Sąd Ostatniej Instancji

Wolnego, Niepodległego i Ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu

Wydaje wyrok następujący.

Przytomni: Nikorowicz – prezes, kawaler Orderu św. Stanisława; Piekarski – wiceprezes; Januszewicz, Gołuchowski, Kozłowski – sędziowie apelacyjni; Mączyński, Wasserab. Like, Białecki, x. Dzianotti – sędziowie pokoju; x. Dubiecki, Matakiewicz – arbitrowie strony apelującej; Czajkowski, Sołtykowicz – arbitrowie strony apelowanej.

[Podpisy] Nikorowicz, Matakiewicz.

Działo się w Krakowie, w Domu Dykasterialnym, na audyencji Sądu Ostatniej Instancji, dnia 16 maja 1820 r.

[s. 198]

Między x. Sebastianem urodzonym Sierakowskim, proboszczem katedralnym krakowskim, w Krakowie przy ulicy św. Michała pod L. 178 zamieszkałym, rekurrującym, a incydentalnie rekurrowanym, przez Męcińskiego adwokata stawającym, z jednej, a xx. Bonifacym Garyckim, przy ulicy św. Anny pod L. 318, Andrzejem Trzczańskim przy ulicy Kanonnej pod L. 174 w Krakowie i Zygmuntem Włyńskim w Smardzowicach<sup>a</sup>, Królestwie Polskim, obwodzie olkuskim położonych zamieszkałym, emerytami Akademii Krakowskiej, swoim i z mocy plenipotencji im służącej imieniem Czackiego, Radwańskiego, Szastra i Kosteckiego, emerytów tejże Akademii czyniącymi, rekurrowanymi, i incydentalnie rekurrującymi, przez patrona Kozłowskiego stawającymi, z drugiej strony.

W sprawie. Primo, o zatwierdzenie wyroku Trybunału I Instancji z dnia 20 lipca 1818 r. w przedmiocie uchylenia prezenty na probostwie św. Floriana danej, zapadłego. Secundo, o uchylene wyroku Sądu Apelacyjnego dnia 3 czerwca przeszłego roku, niewłaściwie powództwa emerytów uznającego.

Konkluzje stron. [s. 199] Sąd Ostatniej Instancji po wysłuchaniu sporu stron obydwóch i wniosku urzędu publicznego, po przypuszczeniu rekursów

---

<sup>a</sup> W oryginale: Smardzowice.

obustronnych, po uchyleniu wniosku in formali rekursu incydentalnego co do poprawy komparycji. Rozwiązując główną apelację od wyroku Sądu Apelacyjnego, co do kategorii uchylonej przez tenże wyrok niewłaściwości sądownictwa w niniejszym sporze, a przez wyrok I Instancji uznanej. Zważywszy prawne wyroku Sądu Apelacyjnego co do tej kategorii powody, wyrok tenże uznający właściwość sądownictwa w niniejszym sporze, zatwierdza. Co się tyczy rekursu x. Garyckiego od wyroku Sądu Apelacyjnego, co do kategorii odmówionego onemuż tymże wyrokiem prawa powództwa, Sąd Ostatniej Instancji zważywszy prawne co do tej kategorii wyroku w Sądzie Apelacyjnym zapadłego powody, wyrok<sup>b</sup> co do odmówionego x. Garyckiemu w sporze **[s. 200]** niniejszym powództwa, zatwierdza. Koszty się znoszą. Mocą wyroku niniejszego.

[Podpisy] Nikorowicz, Matakiewicz.

Wyciąg x. Sierakowski wziął.

[cytowane przepisy]

[hasła: prezenta kościelna, Akademia Krakowska, właściwość sądu]

---

<sup>b</sup> Przekreślone: tenże. Wyraz wpisany zamiast- nieczytelny.